

05/04/2024

5 Απριλίου: Εορτάζει ο Άγιος Γεώργιος ο εξ Εφέσου

[/ Βίοι Αγίων](#)

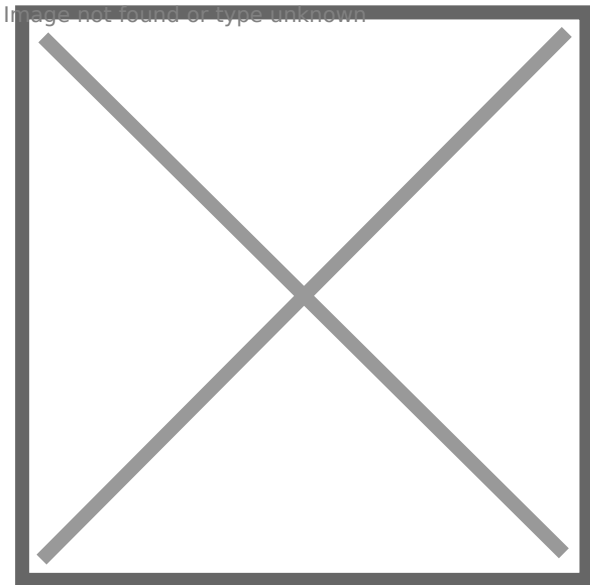

Σήμερα, 5 Απριλίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου και Νικηφόρου, της Οσίας Θεοδώρας της εν Θεσσαλονίκη, καθώς και του [Νεομάρτυρος Γεωργίου του εν Εφέσω](#).

- Γράφει ο Αριστείδης Θεοδωρόπουλος, Εκπαιδευτικός

Μέσα στη σепτή χορεία των ενδόξων νεομαρτύρων, οι οποίοι θυσίασαν την ίδια τους τη ζωή για την αγάπη του Χριστού και διδάσκουν τους σημερινούς νεοέλληνες με την ειλικρινή μετάνοια και την ακλόνητη πίστη τους, εξέχουσα θέση κατέχει ο άγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ο οποίος γεννήθηκε και ανατράφηκε στη Νέα Έφεσο της ιστορικής και αγιοτόκου Μικράς Ασίας, όπου και μαρτύρησε στις 5 Απριλίου 1801.

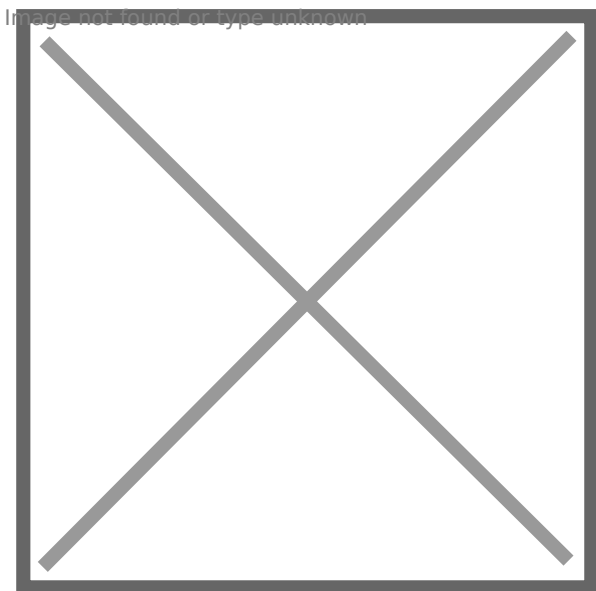
Ο ένδοξος νεομάρτυς του Χριστού Γεώργιος Διζλάλογλου γεννήθηκε το 1756 στη Νέα Έφεσο, η οποία είναι γνωστή και με το όνομα Κουσάντασι. Όταν ενηλικιώθηκε, παντρεύτηκε και απέκτησε παιδιά.

Τοιχογραφία του Αγίου, έργο του Αγιογραφικού Οίκου Βουρδαχά, στον Ιερό Ναό των Αγίων Τριών Σπετσιωτών Νεομαρτύρων Σταματίου, Νικολάου και Ιωάννου Σπετσών.

Άρχισε όμως να ζει ακατάστατα και χωρίς να έχει τον έλεγχο της αυτοσυγκράτησης, επιδόθηκε ακατάσχετα στην κραιπάλη και την ασωτία. Έτσι κυριευμένος από το πάθος της μέθης οδηγήθηκε με τη δική του θέληση στην προδοσία της χριστιανικής του πίστεως τον Ιούλιο του 1798 και σε ηλικία σαράντα δύο ετών. Συγκεκριμένα ευρισκόμενος κάτω από την ασυγκράτητη επήρεια της μέθης, παρουσιάσθηκε αυτόκλητα στον Τούρκο κριτή και δήλωσε τόσο σ' εκείνον όσο και στους άλλους παριστάμενους ότι αρνείται τον Ιησού Χριστό και ότι επιθυμεί να ασπασθεί τη μουσουλμανική θρησκεία. Μετά την

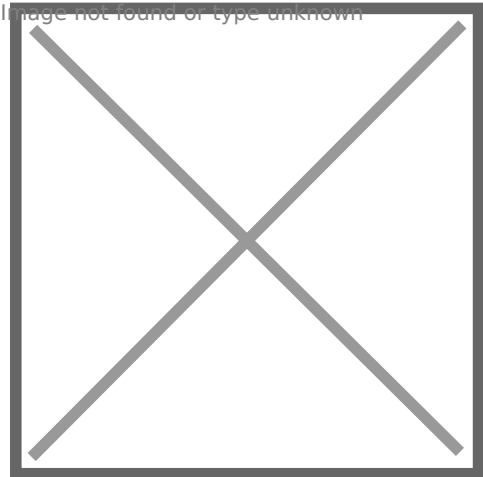
άρνηση της χριστιανικής του ιδιότητας και την ομολογία της μουσουλμανικής πίστεως και προτού υποβληθεί σε περιτομή, επέστρεψε στο σπίτι του. Όταν όμως συνήλθε από το μεθύσι, συνειδητοποίησε το τρομερό αμάρτημά του. Γι' αυτό και αποφάσισε να μετανοήσει και να επανορθώσει την προδοσία που είχε διαπράξει.

Φορητή εικόνα του Αγίου διά χειρός Γ.
Παπασταματίου στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως
Σωτήρος Πυθαγορείου Σάμου.

Ο συνειδησιακός του έλεγχος τον ανάγκασε να εγκαταλείψει τη Νέα Έφεσο και να καταφύγει στη γειτονική νήσο Σάμο και συγκεκριμένα στην ιστορική κωμόπολη της Χώρας. Όμως ο Γεώργιος συνελήφθηκε και οδηγήθηκε και πάλι στη Νέα Έφεσο, όπου και φυλακίστηκε. Το γεγονός αυτό συνέβη, διότι την εποχή αυτή είχε αρχίσει στη Νέα Έφεσο η ανέγερση μεγαλοπρεπούς χριστιανικού ναού επ' ονόματι του Αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Το θεάρεστο αυτό έργο δεν ήταν όμως αρεστό στους μουσουλμάνους, οι οποίοι διέδωσαν την ψεύτικη είδηση ότι οι χριστιανοί σκότωσαν τον Γεώργιο, επειδή αρνήθηκε τη χριστιανική του πίστη, κατόπιν δε τον ενταφίασαν στα θεμέλια του νεοανεγειρόμενου ναού. Η διάδοση αυτής της συκοφαντικής κατηγορίας, με την οποία δικαιολογείτο η εξαφάνιση του Γεωργίου στη Νέα Έφεσο, θα μπορούσε να οδηγήσει στην κατεδάφιση του ναού και στην παραδειγματική τιμωρία των χριστιανών. Για να αποφευχθεί μια τέτοια δραματική εξέλιξη, οι χριστιανοί έστειλαν τους δημογέροντες στον Τούρκο κριτή και στους διοικητές της περιοχής και τους διαβεβαίωσαν ότι ο Γεώργιος βρίσκεται στη Σάμο και μάλιστα μπορούν να

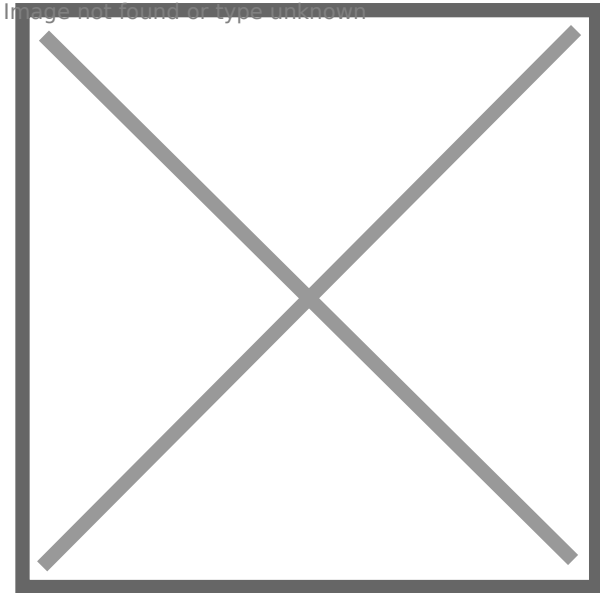
στείλουν ανθρώπους για να το εξακριβώσουν. Έτσι μετά τη σύλληψη του Γεωργίου και τον εγκλεισμό του στη φυλακή επί τρεις ημέρες, υποβλήθηκε με τη βία σε περιτομή και στη συνέχεια τον διόρισαν επιστάτη και φύλακα σ' ένα τζαμί, όπου έμεινε εκεί δέκα μήνες. Μέσα στο μουσουλμανικό τέμενος επιδόθηκε με τέτοια μανία στο πάθος της μέθης, ώστε κόντεψε να μετατρέψει τον χώρο σε οινοπωλείο.

*Τοιχογραφία του Αγίου στον Ιερό Ναό
Αγίου Νεκταρίου Καστανιάς Σάμου.*

Όμως η επιθυμία του να εξομολογηθεί και να μετανοήσει για το βαρύτατο αμάρτημά του, τον οδήγησε στο να βρει την κατάλληλη ευκαιρία για να δραπετεύσει. Έτσι κρυφά μεταβαίνει και πάλι στη Σάμο και περνά τον καιρό του άλλοτε εκεί και άλλοτε στην Πάτμο, ενώ παράλληλα εξομολογείται το θανάσιμο αμάρτημά του και ζει συντετριμμένος σε ειλικρινή μετάνοια. Ο γενναίος αθλητής του Χριστού λαμβάνει τότε την απόφαση να ομολογήσει με παρρησία τον Ιησού Χριστό και να εξαλείψει το αμάρτημά του, θυσιάζοντας και την ίδια του ακόμη τη ζωή. Γι' αυτό τον λόγο παρουσιάσθηκε στον Βοεβόδα της Σάμου και ομολόγησε με ξεχωριστή γενναιότητα τον Χριστό ως τον μόνο και αληθινό Θεό. Η ακλόνητη και σταθερή πίστη του Γεωργίου εξαγρίωσε τόσο πολύ τον Βοεβόδα, ώστε έδωσε την εντολή να τον ξυλοκοπήσουν με χίλιους ραβδισμούς και να τον οδηγήσουν στη συνέχεια αιμόφυρτο στη φυλακή. Μόλις πληροφορήθηκαν οι δημογέροντες της Σάμου τα βασανιστήρια και τον εγκλεισμό του Γεωργίου στη φυλακή, πήγαν στον Βοεβόδα και αφού τον δωροδόκησαν μ' ένα σεβαστό χρηματικό ποσό, αφέθηκε ελεύθερος ο Γεώργιος. Το γεγονός όμως αυτό λύπησε τον Γεώργιο, διότι δεν είχε πετύχει τον σκοπό του, ο οποίος ήταν να μαρτυρήσει για τον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό και φεύγει από τη Σάμο την 1η Μαρτίου 1801 και επιστρέφει στη γενέτειρά

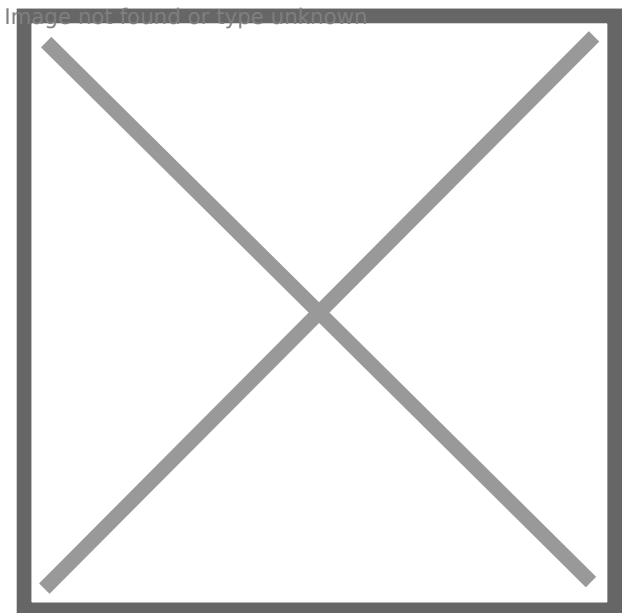
του, τη Νέα Έφεσο, αποφασισμένος να λάβει τον στέφανο του μαρτυρίου για την αγάπη του Χριστού.

Φορητή εικόνα του Αγίου διά χειρός Μαξίμου
Ιερομονάχου.

Στην πατρίδα του κυκλοφορεί και συμπεριφέρεται πλέον με πολλή σεμνότητα, ταπεινοφροσύνη και εγκράτεια και ζητά τη συγχώρηση από όλους τους γνωστούς και τους φίλους του. Μάλιστα προτού παρουσιασθεί στον Τούρκο κριτή, φρόντισε να προστατεύσει την οικογένειά του. Γι' αυτό και έστειλε τα παιδιά του σε ασφαλές τόπο για να μην διατρέχουν κίνδυνο. Τρεις ημέρες πριν να παρουσιασθεί και να ομολογήσει με παρρησία τη χριστιανική του πίστη, επισκεπτόταν τον τόπο, όπου στις 3 Σεπτεμβρίου 1794 οι Τούρκοι κρέμασαν σε μια μουριά τον εκ Λευκωσίας της Κύπρου άγιο νεομάρτυρα Πολύδωρο. Μάλιστα καθόταν απέναντι από το δένδρο, στο οποίο απαγχονίστηκε ο άγιος Πολύδωρος και κοιτάζοντάς το επίμονα, βρισκόταν σε έντονη περισυλλογή, σκεπτόμενος το δικό του μαρτύριο. Στην πατρίδα του συνάντησε και ένα παλιό του χριστιανό φίλο, ονόματι Γεώργιο, ο οποίος είχε διακόψει τις σχέσεις μαζί του μετά την άρνηση της χριστιανικής του πίστεως. Ο παλιός αυτός φίλος τον ρώτησε τον λόγο για τον οποίο τα πόδια του ήταν ταλαιπωρημένα και γεμάτα πληγές, ενώ το υπόλοιπο σώμα του ήταν καθαρό και ανέγγιχτο. Τότε ο αθλητής του Χριστού Γεώργιος του διηγήθηκε ότι ευρισκόμενος στη Σάμο, παρουσιάσθηκε στον Βοεβόδα και αφού ομολόγησε με

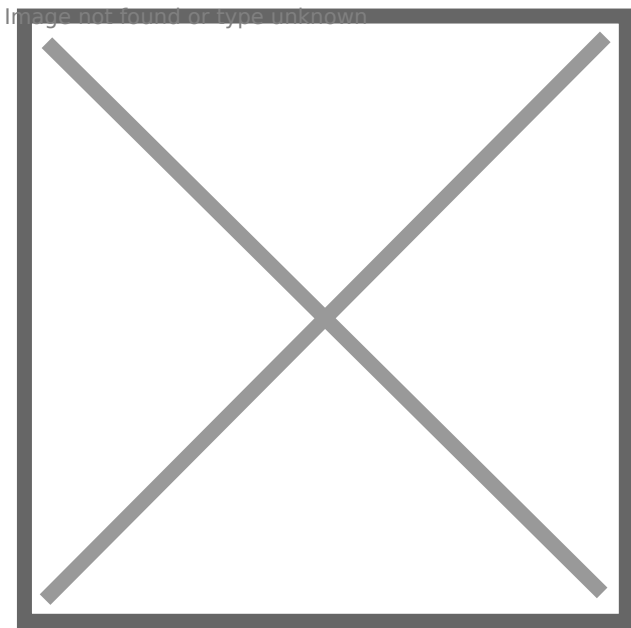
παρρησία τον Ιησού Χριστό, δέχθηκε στα πόδια του ραβδισμούς και οδηγήθηκε κατόπιν στη φυλακή. Μετά την αποφυλάκισή του, αφού πρώτα δωροδοκήθηκε γενναιόδωρα ο Βοεβόδας από τους δημογέροντες της Σάμου, ήρθε στην πατρίδα του, τη Νέα Έφεσο, αποφασισμένος να λάβει το πολυπόθητο μαρτύριο για τον Σωτήρα και Λυτρωτή Χριστό.

*Φορητή εικόνα του Αγίου στον Ιερό Μητροπολιτικό
Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Καρλοβάσου Σάμου.*

Για να δοθεί η αφορμή να μαρτυρήσει για τη χριστιανική του πίστη, πήγε σ' ένα καφενείο και προσπάθησε να προκαλέσει επεισόδιο, ερχόμενος σε σύγκρουση με τον καφετζή. Όμως ο καφετζής ήταν άνθρωπος υπομονετικός και έτσι η προσπάθεια του υπήρξε ανεπιτυχής. Γι' αυτό και εγκατέλειψε τέτοιου είδους προσπάθειες και μεθοδεύσεις και αποφάσισε να παρουσιασθεί ο ίδιος ενώπιον του Τούρκου κριτή και να ομολογήσει τη χριστιανική του πίστη. Έτσι στις 3 Απριλίου 1801, ημέρα Τετάρτη και ώρα τρεις το μεσημέρι, παρουσιάσθηκε μπροστά στον κριτή και πέταξε κάτω το σαρίκι του. Αμέσως τον ρώτησε ο κριτής ποιος είναι και ποιο είναι το αίτημά του. Τότε ο γενναίος αθλητής της πίστεως απάντησε ότι ήταν χριστιανός και έγινε στη συνέχεια μουσουλμάνος με τη δική του θέληση, πιστεύοντας ότι η μουσουλμανική θρησκεία είναι καθαρή και τίμια. Στη συνέχεια όμως διαπίστωσε ότι πρόκειται για μιαρή και ολέθρια θρησκεία. Γι' αυτό τον λόγο βρίσκεται εδώ για να ομολογήσει, ότι ήταν και εξακολουθεί και τώρα να είναι χριστιανός με τη χάρη του Θεού, και ότι το όνομά του είναι Γεώργιος. Η θαρραλέα αυτή ομολογία πίστεως έκανε τον κριτή να θεωρήσει ότι πρόκειται για έναν

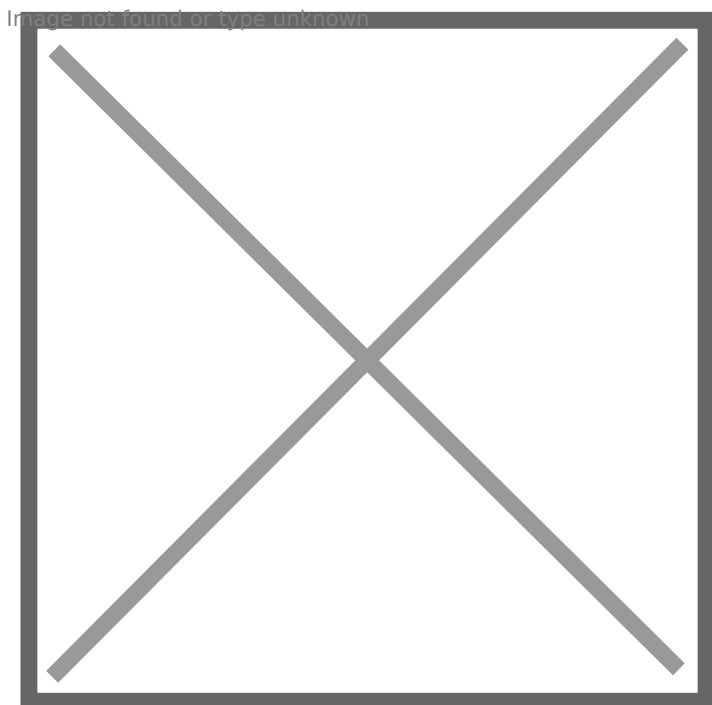
μεθυσμένο ή τρελό. Ο ένδοξος όμως μάρτυς απάντησε ότι τίποτα από τα δύο δεν συμβαίνει, αλλά επέστρεψε στη χριστιανική του πίστη, η οποία είναι η μόνη αληθινή και σωτήρια θρησκεία. Η γενναία αυτή απάντηση του Γεωργίου προκάλεσε την οργή του Τούρκου κριτή σε τέτοιο βαθμό, ώστε έδωσε την εντολή να οδηγηθεί αλυσοδεμένος στη φυλακή. Μάλιστα ο ένδοξος μάρτυς του Χριστού αναρωτήθηκε και ρώτησε γιατί θέλουν να τον δέσουν, αφού ούτε κλέφτης ούτε φονιάς είναι, δεδομένου ότι ήρθε με τη θέλησή του να δηλώσει τη χριστιανική του ιδιότητα. Σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή κανείς δεν κατόρθωσε να πληροφορηθεί τα βασανιστήρια, στα οποία υποβλήθηκε ο μάρτυς εκείνη τη νύχτα.

Ανθοστόλιστη εικόνα του Αγίου σε πανήγυρη του ομωνύμου Ιερού Ναού Χώρας Σάμου.

Το βράδυ της Πέμπτης τον επισκέφθηκαν στη φυλακή απεσταλμένοι των τουρκικών αρχών και προσπάθησαν να τον παροτρύνουν να ασπασθεί τη μουσουλμανική θρησκεία με απώτερο σκοπό να τον αποφυλακίσουν, ενώ άλλοι του υποσχέθηκαν χρήματα και δώρα. Εκείνος όμως παρέμεινε σταθερός και ακλόνητος στη χριστιανική του πίστη και δήλωσε με παρρησία ότι είναι χριστιανός και ότι θέλει να πεθάνει ως χριστιανός. Η επιμονή και η ανένδοτη στάση του εξαγρίωσε μερικούς, οι οποίοι με μανία επιτέθηκαν εναντίον του ξεσχίζοντας με τα νύχια τους τα πλέον ευαίσθητα μέλη του σώματός του. Την Παρασκευή συγκεντρώθηκαν όλοι στο δικαστήριο και αποφάσισαν να φέρουν τον μάρτυρα για να τον δικάσουν. Ο Γεώργιος οδηγήθηκε αλυσοδεμένος με τα χέρια πίσω και ο κριτής προσπάθησε

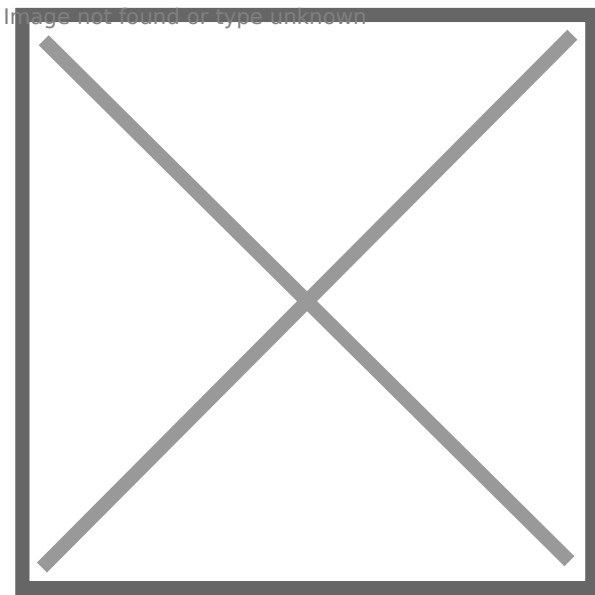
με πράο και μελίχιο ύφος να τον συνετίσει και να τον παρακινήσει να ομολογήσει έστω και τυπικά τη μουσουλμανική του πίστη,κατόπιν δε ας πάει όπου θέλει και ας ακολουθήσει όποιο θρήσκευμα επιθυμεί. Ο Γεώργιος όμως απάντησε ότι είναι χριστιανός. Τότε κάποιος ισχυρίστηκε ότι οι ιερείς των χριστιανών είναι αυτοί που τους καθοδηγούν και τους διδάσκουν να ομολογούν την πίστη τους εκεί, όπου την έχουν αρνηθεί. Οι δικαστές επιχείρησαν στη συνέχεια να τον βγάλουν φρενοβλαβή και να τον απολύσουν μ' αυτή την αιτιολογία, αλλά η προσπάθεια υπήρξε άκαρπη, αφού στο ερώτημα του μουφτή, εάν τα ενενήντα ή τα εκατό είναι περισσότερα, ο Γεώργιος απάντησε ότι αυτό το γνωρίζουν ακόμη και τα μωρά παιδιά.

*Τοιχογραφία του Αγίου διά χειρός Θέμη Πέτρου στον Ιερό
Ναό Αγίας Τριάδος Γλυφάδας Αττικής.*

Βλέποντας ο κριτής την αμετάβλητη στάση του μάρτυρος, αποφάσισε να τον εκτελέσουν διά ξίφους και όχι δι' απαγχονισμού. Οι δήμιοι τον άρπαξαν με μανία και με ραβδισμούς τον οδήγησαν στον τόπο της εκτέλεσης, δίδοντας την εντολή να γονατίσει. Μόλις κάποιος έβγαλε το σπαθί του και προσπάθησε να τον φοβίσει, ένας Τούρκος ονόματι Ωσμάν, απευθύνθηκε στον Γεώργιο και του ζήτησε την ύστατη αυτή στιγμή να μετανοήσει και να σώσει τη ζωή του.Όμως και πάλι ο γενναίος αθλητής του Χριστού δήλωσε ότι είναι χριστιανός. Τότε ο δήμιος έδωσε

την εντολή να σκύψει το κεφάλι και ο ένδοξος μάρτυς Γεώργιος δέχθηκε με πνευματική αγαλλίαση τον δι' αποκεφαλισμού μαρτυρικό του θάνατο. Το γεγονός της μαρτυρικής του τελευταίας έλαβε χώρα στις 5 Απριλίου 1801, ημέρα Παρασκευή και ώρα 3 το μεσημέρι. Μ' αυτόν τον τρόπο ο νεομάρτυς του Χριστού Γεώργιος έλαβε τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου και συναριθμήθηκε στη σεπτή χορεία των γενναίων αθλητών της πίστεως κατά τη σκοτεινή περίοδο της Τουρκοκρατίας.

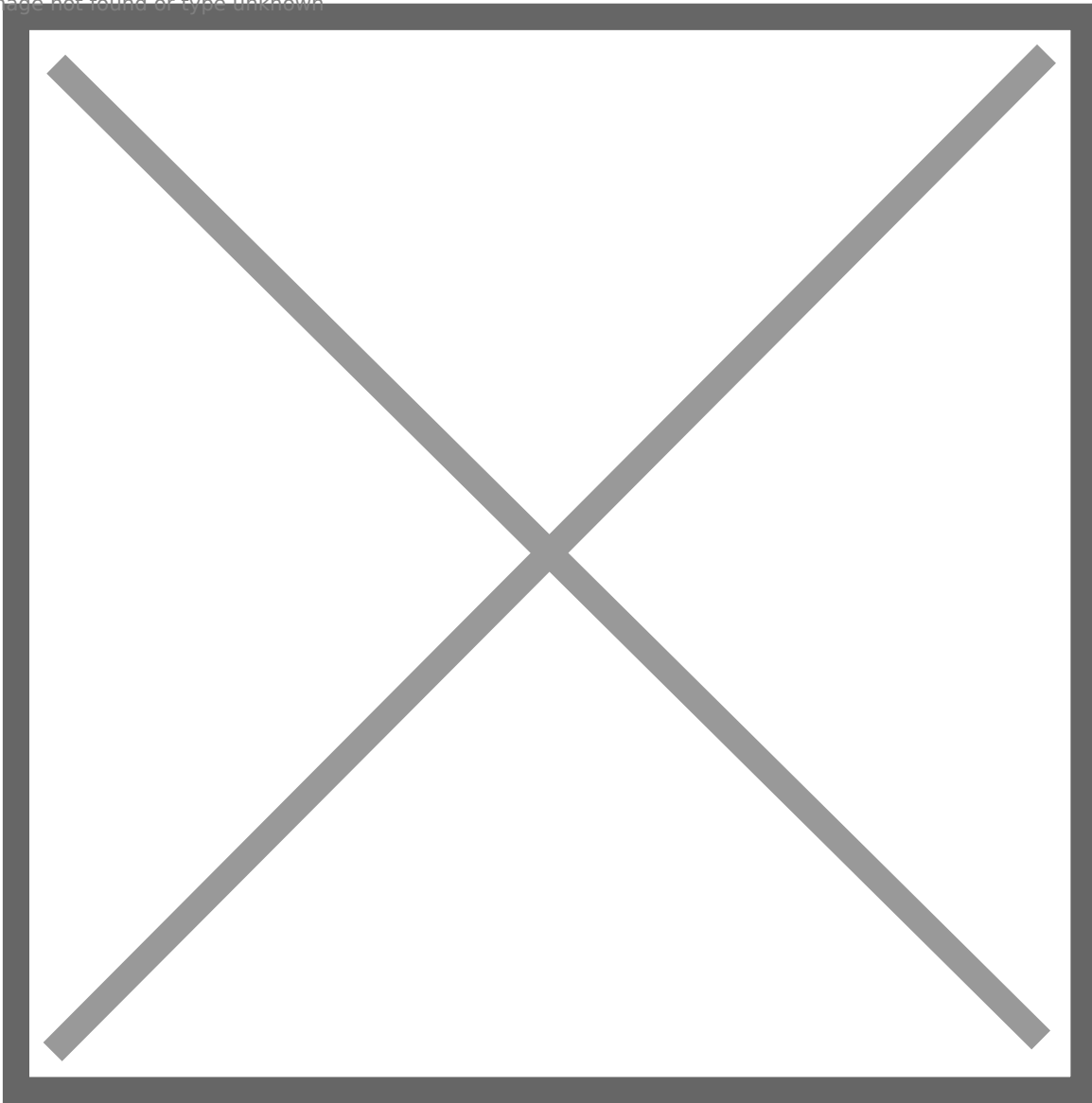

*Το μαρτύριο του Αγίου νεομάρτυρος Γεωργίου.
Τοιχογραφία διά χειρός Πέτρου Κουφάλη στο
Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Βροντιανής
Σάμου.*

Απόδειξη της ευαρέσκειας και της χάριτος του Θεού αποτελούν και τα θαύματα, τα οποία επακολούθησαν μετά τη μαρτυρική τελείωσή του. Τη νύχτα της Παρασκευής 5 Απριλίου 1801 και ξημερώνοντας Σάββατο, άπλετο φως ακτινοβόλησε από το μαρτυρικό σώμα του νεομάρτυρος Γεωργίου και το λαμπρό υπερκόσμιο αυτό φως, το οποίο έγινε αντιληπτό τόσο από τους χριστιανούς όσο και από τους μουσουλμάνους, φαινόταν ακόμη και στο μαρτυρικό του αίμα. Την επόμενη ημέρα γνωστοποιήθηκε το θαύμα και ο κριτής διέταξε να πάρουν το λείψανο και να το ενταφιάσουν στον τάφο του δι' απαγχονισμού τελειωθέντος αγίου Πολυδώρου. Μάλιστα κατά τη διάρκεια της ταφής υπήρξαν χριστιανοί που

πήραν για ευλογία τρίχες του κεφαλιού του, ενώ άλλοι έκοψαν τεμάχια από τα αιματοβαμμένα ενδύματά του ως πηγή ίασεως γι' αυτούς που υπέφεραν από τον πυρετό και την ελονοσία. Γι' αυτό και στη λαϊκή συνείδηση ο εξ Εφέσου νεομάρτυς Γεώργιος καθιερώθηκε ήδη από την εποχή του μαρτυρίου του ως θεράπων άγιος της ελονοσίας. Αλλά τα θαύματα του αγίου συνεχίστηκαν και μετά από το ένδοξο μαρτύριό του. Σύμφωνα με τον βιογράφο του, άγιο Αθανάσιο τον Πάριο (1721-1813), ο Νικόλαος Καρπάθιος υπέφερε για πολλές ημέρες από ισχυρό πόνο στην κοιλιά και παρόλο που χρησιμοποίησε διάφορα φάρμακα, δεν θεραπεύτηκε από τον πόνο. Απελπισμένος πήγε τότε στον τάφο του αγίου και αφού προσευχήθηκε με ευλάβεια και με δάκρυα, ο ένδοξος νεομάρτυς του Χριστού Γεώργιος παρουσιάσθηκε σε όραμα στον ύπνο του, φορώντας ένδυμα όμοιο μ' αυτό του αγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος του ιαματικού. Ο άγιος τον ρώτησε τι θέλει και αφού άγγιξε με μια βέργα την κοιλιά του στο σημείο, όπου πονούσε, αμέσως ο πόνος σταμάτησε και ο ασθενής έγινε τελείως καλά. Μετά τη θεραπεία του δόξασε τον Θεό και ευχαρίστησε τον άγιο.

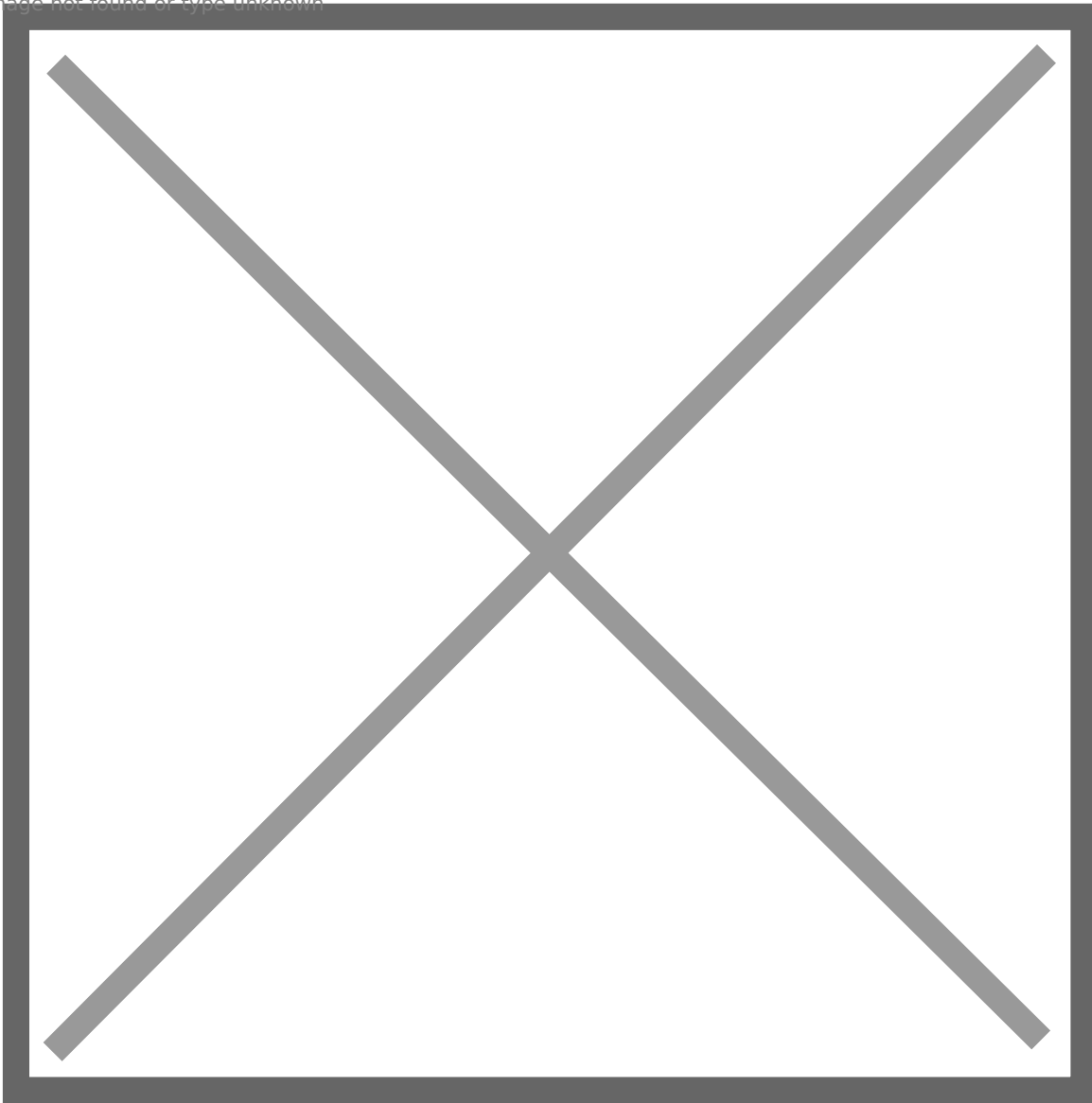
Image not found or type unknown

Το φυλασσόμενο στην Ιερά Μητρόπολη Σάμου και Ικαρίας τεμάχιο ιερού λειψάνου του Αγίου νεομάρτυρος Γεωργίου του εν Χώρα Σάμου και Νέα Εφέσω αθλήσαντος.

Από το έτος 1806, δηλαδή μόλις πέντε χρόνια μετά το μαρτύριο του αγίου, η τιμία κάρα του φυλάσσεται ως πολύτιμος πνευματικός θησαυρός στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου του Αγίου Όρους μέσα σε ασημένια οκτάπλευρη λειψανοθήκη που έχει σχήμα δισκοπότηρου και φέρει ανάγλυφη εξωτερικά τη μορφή του αγίου, ενώ την ασματική του ακολουθία εποίησε ο όσιος Νικηφόρος ο Χίος (1750-1821).

Image not found or type unknown

Ο θεμελιωθής το 1970 και εγκαινιασθείς το 2001 Ιερός Ναός του Αγίου νεομάρτυρος Γεωργίου Χώρας Σάμου πανηγυρίζει κατ'έτος την ιερά μνήμη του Αγίου την Κυριακή της Σαμαρείτιδος.

Ο άγιος νεομάρτυς Γεώργιος ο εξ Εφέσου τιμάται με την πρέπουσα εκκλησιαστική λαμπρότητα στο ιστορικό και εύανδρο νησί της Σάμου, αφού σύμφωνα με το συναξάριό του κατέφυγε και διέμεινε στην ιστορική κωμόπολη της Χώρας στο νοτιοανατολικό τμήμα του νησιού, η οποία αποτέλεσε και την πρωτεύουσα του ακριτικού αιγαιοπελαγίτικου νησιού από το 1600 μέχρι το 1854. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό και με την προφορική, αλλά συναξαριακά αβάσιμη λαϊκή παράδοση περί της καταγωγής του πατρός του νεομάρτυρος, του Νικολάου Διζλάλογλου, από την κωμόπολη της Χώρας Σάμου, κατέστησαν τον νεομάρτυρα Γεώργιο ως τον δημοφιλέστερο τοπικό άγιο της Σάμου στη θρησκευτική συνείδηση του ευσεβούς σαμιακού λαού. Είναι ενδεικτικό ότι και η Τοπική Εκκλησία της Σάμου μνημονεύει

τον άγιο Γεώργιο ως νεομάρτυρα «εν Χώρα Σάμου και εν Νέα Εφέσω αθλήσαντα», ενώ στη λαϊκή παράδοση του νησιού φέρει την προσωνυμία «ο Αϊ-Γιώργης ο μέθυσος ή μπεκρής», που δικαιολογείται από τον έκλυτο βίο του και το πάθος της μέθης, το οποίο και τον οδήγησε στον εξισλαμισμό του. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι στη δεκαετία του 1970 προκειμένου να καταστεί γνωστός ο άγιος στους κατοίκους της Σάμου και να αποδοθεί η πρέπουσα τιμή σ'αυτόν, παραγγέλθηκαν στον αγιογράφο Γ. Παπασταματίου φορητές εικόνες του νεομάρτυρος αγίου Γεωργίου για όλους τους ενοριακούς ναούς του νησιού.Οι εικόνες μάλιστα αυτές ιστορήθηκαν σύμφωνα με το εικονογραφικό πρότυπο παλαιάς εικόνας του αγίου, ανήκουσα σε ιδιωτική συλλογή οικογένειας της Χώρας, για να τονιστεί δε η σχέση του αγίου με τη Σάμο αναγράφεται κάτω από το όνομα Γεώργιος ο υπότιτλος «εκ Σάμου» ή «εκ Χώρας Σάμου».Έξω από τα στενά γεωγραφικά όρια του ακριτικού αιγαιοπελαγίτικου νησιού εικονογραφικές παραστάσεις(τοιχογραφίες) του αγίου έχουν εντοπιστεί στους εν Αττική Ιερούς Ναούς Αγίου Σώστη Λεωφόρου Συγγρού Αθηνών, Αγίας Φωτεινής Ν.Σμύρνης, Αγίας Τριάδος Γλυφάδας και Αγίου Τρύφωνος Παλλήνης, καθώς και στον εν Σπέτσες περικαλλή Ιερό Προσκυνηματικό Ναό των Αγίων Τριών Σπετσιωτών Νεομαρτύρων Σταματίου, Νικολάου και Ιωάννου, στον οποίο έχει καταβληθεί η αξιόπαινη προσπάθεια να ιστορηθούν όλοι οι άγιοι νεομάρτυρες της πίστεώς μας. Ο πρώτος εορτασμός της μνήμης του αγίου νεομάρτυρος Γεωργίου στη Σάμο, ο οποίος μέχρι και το 1995 είχε καθιερωθεί να τελείται την Κυριακή του Παραλύτου (Δ΄ Κυριακή από του Πάσχα), έλαβε χώρα την Κυριακή 7 Μαΐου 1967 προεξάρχοντος του αοιδίμου Μητροπολίτου Σάμου και Ικαρίας κυρού Παντελεήμονος Χρυσοφάκη (του και μετέπειτα Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης). Στις 17 Μαΐου 1970 ετέθη ο θεμέλιος λίθος για την ανέγερση του ομωνύμου Ιερού Ναού του Αγίου στη Χώρα της Σάμου και σε οικόπεδο, το οποίο δωρήθηκε από τον Εμμανουήλ Λ. Χατζηνικολάου εις μνήμην της μητρός του Καλλιόπης. Ο Ιερός Ναός του Αγίου νεομάρτυρος Γεωργίου Χώρας Σάμου, του οποίου τα θυρανοίξια τελέσθηκαν με την πρέπουσα εκκλησιαστική τάξη από τον αείμνηστο Μητροπολίτη Σάμου και Ικαρίας Παντελεήμονα Μπαρδάκο την Κυριακή του Παραλύτου 25 Μαΐου 1975, αποτελεί μέχρι σήμερα το επίκεντρο των λατρευτικών εκδηλώσεων προς τιμήν του αγίου. Από το 1996 και με απόφαση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών κ. Ευσεβίου ορίστηκε να εορτάζεται κατ' έτος πανηγυρικά η μνήμη του την Κυριακή της Σαμαρείτιδος (Ε΄ Κυριακή από του Πάσχα). Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και με την παρουσία πλήθους πιστών τελέσθηκε η πανήγυρη του αγίου την Κυριακή της Σαμαρείτιδος 13 Μαΐου 2001, κατά την οποία τελέσθηκαν με κάθε επισημότητα τα εγκαίνια του ομωνύμου Ιερού Ναού επ' ευκαιρία της επετειακής συμπλήρωσης των 200 ετών από το ένδοξο μαρτύριο του

νεομάρτυρος (1801 – 2001).

Είθε ο τιμώμενος στην εύανδρο νήσο Σάμο, όπου κατέφυγε και διέμεινε, και μαρτυρήσας στη Νέα Έφεσο κατά το έτος 1801 άγιος νεομάρτυς Γεώργιος, να καταστεί στους σημερινούς χαλεπούς καιρούς μας πνευματικός οδηγός και φωτεινός καθοδηγητής στην επίγεια πορεία μας για την εν Χριστώ ζωή και σωτηρία, διδάσκοντας με την ειλικρινή μετάνοιά του, με το ακμαίο αγωνιστικό του φρόνημα και με τη σθεναρή ομολογία της χριστιανικής του πίστεως.

Βιβλιογραφία

*Βαρβούνη Μ. Γ., Ο Άγιος Γεώργιος ο εξ Εφέσου (+1801), Εκδόσεις Ακρίτας, Αθήνα 1996.

*Βαρβούνη Μ. Γ., Ο Άγιος Γεώργιος ο εξ Εφέσου (+1801), Αγιορείτικες καταβολές και νεοελληνικές περιπέτειες ενός μικρασιάτη νεομάρτυρα, Σαμιακά Λαογραφικά και Εκκλησιαστικά Σύμμικτα, Τόμος Γ΄, Έκδοση Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ν. Σάμου, Αθήνα 2005.

*Κλειδωνιάρη Ελευθερίας Α., Οι Άγιοι της Σάμου, Έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Σάμου και Ικαρίας, Σάμος 1997.

*Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου Ιωάννου, Ο νεομάρτυς Γεώργιος Διζλάλογλου, Έκδοσις Ιεράς Μονής Τιμίου Σταυρού, Σάμος 1984.

*Σπύρου Πλουτάρχου – Στυλιανού Κ., Η Χώρα της Σάμου 1572 – 2009, Σάμος 2009.

(Πηγή: pemptousia.gr)